

SENÁT A PROJEDNÁVÁNÍ ZÁLEŽITOSTÍ EVROPSKÉ UNIE

Jan Grinc

Projednávání záležitostí Evropské unie je standardní součástí činnosti parlamentů ve všech členských státech. Výjimkou není ani Senát Parlamentu České republiky. Role národních parlamentů v Evropské unii bývá nejčastěji spojována s problémem deficitu její demokratické legitimacy. Právě v kontrole a legitimizaci veřejné moci vykonávané Unií lze spatřovat hlavní funkci národních parlamentů v evropském kontextu. Projevuje se jednak rovností členských států při změnách smluvního základu EU a ústavně stanoveným postupem ratifikace těchto změn a jednak parlamentní kontrolou vlády v Radě při tvorbě tzv. sekundárního práva, která by měla alespoň částečně kompenzovat omezení zákonodárné moci parlamentu přenosem části jeho působnosti na Evropskou unii. Legitimita unijní moci zahrnuje i ochranu prostoru politického sebeurčení občanů v členských státech, k čemuž by měla sloužit kontrola dodržování zásady subsidiarity.

Přestože Česká republika vstoupila do Evropské unie až v roce 2004, evropské záležitosti byly součástí činnosti Senátu téměř od jeho ustavení. Vedle účasti členů Senátu ve společné delegaci parlamentu pro spolupráci s Evropským parlamentem byl v Senátu již v roce 1998 zřízen Výbor pro evropskou integraci. Zabýval se zejména sblížením českého právního řádu s (tehdy) komunitárním právem, zásadními politickými a právními otázkami vztahu České republiky k Evropské unii, ale i podporou veřejné informovanosti a diskuse o evropské integraci.¹ Intenzivně (prostřednictvím podvýboru) se věnoval také Konventu o budoucnosti Evropy a působení delegace České republiky na něm.

Senát svou aktivitou na poli evropských záležitostí ovlivnil i podobu vnitrostátní právní úpravy vztahu parlamentu a vlády v evropských otázkách, a to jak v době vstupu (2004), tak v souvislosti s ratifikací Lisabonské smlouvy (2009). Vzhledem k tomu, že právo EU vychází z rovného postavení obou komor ve dvoukomorových parlamentech a stejná byla již před

¹ Srov. i 7. usnesení Výboru pro evropskou integraci ve 2. funkčním období ze dne 13. 1. 1999 schvalující základní zaměření činnosti výboru.

vstupem do EU i česká vnitrostátní úprava parlamentního souhlasu s ratifikací mezinárodních smluv, prosadilo se i v oblasti záležitostí EU v zásadě rovné postavení Senátu a Poslanecké sněmovny vůči vládě. Vyjadřuje to jak úprava přenosu pravomocí orgánů ČR na mezinárodní organizace podle čl. 10a Ústavy, tak i navazující čl. 10b Ústavy, podle kterého vláda pravidelně a předem informuje parlament o otázkách souvisejících se závazky vyplývajícími z členství ČR v mezinárodní organizaci nebo instituci, na kterou byly na základě čl. 10a Ústavy přeneseny některé pravomoci orgánů ČR. Komory parlamentu se vyjadřují k připravovaným rozhodnutím takové mezinárodní organizace nebo instituce způsobem, který stanoví jejich jednací řády.

Zákonná úprava projednávání evropských záležitostí v Senátu nevykazuje ani ze srovnávacího hlediska žádné zásadní nedostatky.

Základním způsobem činnosti Senátu v každodenní unijní agendě je projednávání návrhů právních aktů a komunikačních dokumentů vydávaných orgány EU, především Komisí, a vládních rámcových pozic k nim. Slouží k vyjádření postoje jak k unijnímu dokumentu, tak i k vládní pozici k tomuto dokumentu, případně k přijetí tzv. odůvodněného stanoviska o rozporu návrhu legislativního aktu se zásadou subsidiarity podle Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality (systém tzv. žluté a oranžové karty). Výsledné usnesení Senátu je adresováno vládě a v rámci tzv. politického dialogu i Evropské komisi. Pro informaci jsou usnesení Senátu postupována také Evropskému parlamentu. Usnesení bývají poměrně podrobná a usilují o co nejjasnější formulaci výhrad či podnětů Senátu ke komentovanému dokumentu, což je zásadní i z hlediska informování veřejnosti.

V komunikaci s Komisí je Senát dokonce považován za jednu z nejaktivnějších parlamentních komor, neboť se v počtu usnesení zasílaných každoročně Komisi setrvale pohybuje okolo třetího místa mezi všemi parlamentními komorami.² Uvedená statistika však nemůže být brána za jednoznačný ukazatel aktivity Senátu, neboť metody činnosti parlamentů jsou pestré a ne vždy je lze poměřovat nebo kvantifikovat. Už vůbec pak nelze počet usnesení ztotožňovat s mírou faktického vlivu na evropskou politiku.

Více vypovídající je možná srovnání evropské a „ostatní“ činnosti Senátu. Evropské tisky představují od vstupu do EU 20 až 30 % z celkového počtu senátních tisků v jednotlivých funkčních obdobích, přičemž tendence

² Viz výroční zprávy Komise o vztazích s vnitrostátními parlamenty. http://ec.europa.eu/info/annual-reports-relations-national-parliaments_en.

je spíše vzestupná. To je dosti velký podíl, vezmeme-li v potaz, že Senát projednává v rámci legislativního procesu veškeré návrhy zákonů, které získají souhlas Poslanecké sněmovny, s výjimkou zákonů o státním rozpočtu.

Průběh projednávání evropských záležitostí v Senátu se odlišuje od Sněmovny především obligatorním zapojením pléna (pokud Senát hodlá zaujmout stanovisko k určitému dokumentu EU a pozici vlády k němu) a širším zapojením jiných výborů než Výboru pro záležitosti Evropské unie.

Projednáváním záležitostí EU jsou pověřeny dva výbory. Výbor pro záležitosti EU projednává veškeré politiky EU s výjimkou společné zahraniční a bezpečnostní politiky, pro kterou je příslušný Výbor pro zahraniční věci, obranu a bezpečnost.³ Pověřený výbor vybírá dokumenty k projednání a může požádat jiný orgán Senátu o stanovisko k němu. To se děje zhruba ve 40 % případů. Dožádání není chápáno primárně jako dělba práce nebo přesouvání „méně zajímavých“ témat na věcně příslušné výbory, ale spíše jako šíření relevantních informací mezi ostatní senátory a snaha o dosažení širšího konsensu na postoji komory. Po zaujetí stanoviska dožádaným orgánem (orgány) přijme pověřený výbor doporučení pro vyjádření pléna Senátu. Toto doporučení v drtivé většině případů vychází z uvedeného stanoviska, které jen doplňuje či upravuje.⁴

Přijme-li pověřený výbor k dokumentu doporučení (tj. nevezme-li jej po projednání na vědomí), následuje jednání pléna. Rytmus schůzí pléna (ale i dožádaných orgánů) je silně navázán na vnitrostátní legislativní proces (třicetidenní lhůta k projednání návrhů zákonů od jejich postoupení Poslaneckou sněmovnou) a nepřizpůsobuje se běžné evropské agendě, což činí celý proces poněkud těžkopádným. Obecně lze říci, že projednání dokumentu plénem Senátu má význam spíše jako kontrola výstupů pověřených výborů. S výjimkou několika málo politicky kontroverzních tisků se do rozpravy přihlásí nanejvýš jeden či dva senátoři. Zpravidla nedochází k podrobné debatě nad obsahem návrhu a vládní pozicí a nezasahuje se do usnesení přijatých pověřeným výborem.

³ Viz naposledy 13. usnesení Senátu v 10. funkčním období ze dne 19. 11. 2014 k návrhu na zřízení výborů a komisí Senátu.

⁴ Přispívá k tomu i skutečnost, že sektorové výbory nemají vlastní odborný aparát pro záležitosti EU, takže zpravodajové v dožádaném i evropském výboru využívají asistence téhož příslušného pracovníka Oddělení pro EU Kanceláře Senátu. Ten zpracovává ke každému evropskému dokumentu (a vládní pozici k němu) shrnující a analytický materiál, jenž pomáhá strukturovat debatu, a zpravidla pak na základě pokynů zpravodaje koncipuje návrh usnesení.

Poměrně nepružný systém projednávání evropských dokumentů v Senátu ztěžuje operativní jednání pod časovým tlakem. Teoreticky ale umožňuje hlubší projednání dokumentů se širším zapojením členů komory ve výborové fázi a završené plenární debatou. Akcentuje tak hloubku a veřejnost kontroly před její efektivitou, která je ale stejně oslabena již tím, že vláda není Senátu odpovědná.

V logice českého ústavního systému není v jednacím řádu Senátu na rozdíl od jednacích řádů Poslanecké sněmovny upravena závaznost usnesení Senátu pro vládu.⁵ Dopady usnesení Senátu na pozice vlády jsou obtížně sledovatelné. Pokusem o vyhodnocení jsou zvláštní výroční studie, které zpracovává Oddělení pro EU Kanceláře Senátu.⁶ Podle těchto zpráv lze v posledních letech pozorovat poměrně výrazný soulad pozic Senátu a vlády k celé řadě dokumentů pokrývajících různé sektorové politiky EU. Pozice parlamentu mohou sloužit vládě jako opora při vyjednávání, byť je otázkou, do jaké míry jsou takové argumenty v Radě vůbec využívány a brány na zřetel. Tam, kde Senát s postojem vlády nesouhlasil, vláda na své pozici setrvala, ale ocitla se pod větším politickým tlakem.⁷

Od přijetí tzv. lisabonské novely jednacích řádů se v Senátu nevyskytla žádná silnější poptávka po změně pravidel jednacích řádů, ani po společném orgánu obou komor pro evropské záležitosti, jehož zřízení sice umožňuje čl. 10b Ústavy, ale patrně by to přineslo více problémů než užitku.⁸

⁵ Vláda má zákonnou povinnost „zohlednit“ vyjádření Sněmovny při formulaci svého stanoviska pro jednání, což je již podle použité formulace poměrně slabá povinnost. Proto není problematické, že si vláda vnitřním předpisem uložila povinnost zohledňovat vyjádření obou komor – viz čl. 27 směrnice vlády o postupu při nakládání s dokumenty Rady a jinými dokumenty Evropské unie, projednávání záležitostí Evropské unie v Senátu a Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky a přípravě českého jazykového znění právních aktů (směrnice o nakládání s dokumenty Evropské unie) přijaté jako příloha k usnesení vlády č. 665 ze dne 6. srpna 2014, <https://apps.odok.cz/attachment/-/down/VPRA9MV9TFC2>. Podle tohoto ustanovení gestor zohlední usnesení obou komor zejména při přípravě instrukcí pro jednání přípravných orgánů Rady a podkladů pro mandát pro jednání formace Rady nebo její části a na jednání Evropské rady. Gestor informuje Senát nebo Poslaneckou sněmovnu o způsobu zohlednění usnesení, je-li to v usnesení požadováno, a poskytne další případně požadované informace.

⁶ *Senát PČR: Studie dopadů usnesení Senátu na postoje vlády* [online]. Senát PČR: ©2016 [cit. 2016-10-10]. http://senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/web/dopady_usneseni.

⁷ Jednalo se např. o několikrát projednávanou otázku daně z finančních transakcí za vlády P. Nečase nebo o návrh nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce.

⁸ Podrobněji Grinc, J.: Byl by společný orgán podle čl. 10b odst. 3 Ústavy ČR vhodným modelem výkonu „evropských“ kompetencí komor Parlamentu? In: Gerloch, A., Ky-

Jak bývá u parlamentů obvyklé, právní úprava jednacího řádu je i v Senátu výrazně dotvářena praxí.

Velký význam má v Senátu projednávání informací vlády před Evropskou radou a projednávání závěrů Evropské rady na Výboru pro záležitosti EU a následně na plénu, kde se stalo vítanou příležitostí k obecnější debatě o aktuálních otázkách evropské politiky s předsedou vlády (není-li zastoupen jiným členem vlády).

Značná pozornost je v Senátu věnována také procesu koordinace hospodářských a rozpočtových politik v EU zvanému evropský semestr. Senát již pravidelně projednává postupně roční analýzu růstu (a informaci vlády o plnění hospodářsko-politických doporučení Rady z předchozího cyklu), závěry jarní Evropské rady vymezující základní směry hospodářských politik v EU, připravovaný konvergenční program a národní program reforem a návrh hospodářsko-politických doporučení pro ČR. V době rozdílného politického složení obou komor se Senát velmi kriticky vyjadřoval ke konvergenčnímu programu a národnímu programu reforem (2011, 2012). V posledních dvou letech zase byla patrně i pod dojmem předchozí kritiky z mnoha stran zjevná snaha Komise zaměřit se při navrhování doporučení na omezený počet klíčových témat úzce souvisejících s pravomocemi EU.

Výbor pro záležitosti EU je rovněž aktivní v rámci meziparlamentní spolupráce evropských výborů, ať už ve formátu EU-28 (konference COSAC), nebo v rámci V4. Jeho prostřednictvím Senát podporuje smysluplné formy intenzivnější spolupráce národních parlamentů v evropských záležitostech (v minulosti koordinované testy subsidiarity, v poslední době např. tzv. zelenou kartu⁹) a vyvíjí tlak na Evropskou komisi, aby se vážněji zabývala připomínkami národních parlamentů k jednotlivým evropským dokumentům i k obecným otázkám fungování EU.

Průběžná kontrola evropského legislativního procesu po prvotním projednání návrhu právního aktu a rámcové pozice vlády má podobu ad hoc zařazovaných informací vlády o aktuálním stavu projednávání jednotlivých návrhů právních aktů. Týká se to ale jen jednotek případů ročně. Tato pra-

sela, J. a kol.: *20 let Ústavy České republiky. Ohlédnutí zpět a pohled vpřed*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2013.

⁹ Viz 106. usnesení Senátu v 10. funkčním období ze dne 18. 3. 2015. Senát se připojil k prvnímu projektu zelené karty, který se týkal přeshraničních otázek souvisejících se vznikem potravinového odpadu a částečně se promítl do následné činnosti Komise.

xe umožňuje Senátu případně operativně zaujmout nové stanovisko podle aktuálního vývoje jednání nebo v reakci na změnu postoje vlády.

Senát se rovněž příležitostně obrátil na vládu s usneseními ke koncepčním otázkám projednávání záležitostí EU. Například uvedl, že považuje za důležité, aby zástupci České republiky v pracovních orgánech Rady EU měli při projednávání jednotlivých návrhů právních aktů a jiných dokumentů Rady k dispozici text usnesení Senátu přijatého k danému dokumentu a mohli toto usnesení případně v souladu s rámcovou pozicí a svými instrukcemi při jednání využít na podporu a vysvětlení postoje České republiky.¹⁰ Pro usnadnění začal Senát v roce 2014 předávat gestorům (ústředním orgánům státní správy, do jejichž působnosti spadá příslušný evropský dokument) rovněž překlady svých usnesení do anglického jazyka.

Senát také projevil zájem být informován o připravovaných významných změnách vládních rámcových pozic. Je samozřejmě plně v kompetenci vlády tvořit či měnit svou politiku, avšak nemělo by docházet k zásadním obrátům bez možnosti projednání v parlamentu. Senát na to upozornil v souvislosti se změnou rámcových pozic v oblasti antidiskriminačního práva.¹¹

Jak je patrné i z již zmíněných a níže připojených statistických údajů, Senát věnuje projednávání evropských záležitostí poměrně velkou pozornost. Ačkoli nelze říci, že by evropské agendě v ČR dominoval, a na rozdíl od některých jiných parlamentních komor členských států EU z pochopitelných důvodů nelze hovořit ani o jeho právní převaze nad vládou při utváření evropské politiky, nepochybně zde našel významné pole působnosti, které se stalo jednou z jeho důležitých funkcí jakožto slabší druhé komory.

V souladu se svou ústavní funkcí věnuje Senát zvýšenou pozornost ústavním otázkám členství ČR v EU, institucionálním záležitostem EU¹² a problematice tzv. prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Intenzivně se ale věnuje i volnému pohybu na vnitřním trhu, energetice, životnímu prostředí a zásadním ekonomickým politikám. Snahou Výboru pro záležitosti EU ovšem je sledovat všechny významné legislativní změny v Evropské unii.

¹⁰ 566. usnesení Senátu v 9. funkčním období ze dne 23. 7. 2014; 75. usnesení Senátu v 10. funkčním období ze dne 14. 1. 2015.

¹¹ 566. usnesení Senátu v 9. funkčním období ze dne 23. 7. 2014; 65. usnesení Senátu v 10. funkčním období ze dne 18. 12. 2014.

¹² Z poslední doby lze zmínit opakovanou kritiku nadměrného využívání tzv. aktů v přenesené pravomoci. Viz jen 75. usnesení Senátu v 10. funkčním období ze dne 14. 1. 2015.

Kontrolou evropských záležitostí se Senát profiluje v problematice, na jejíž hlubší a soustavné sledování obvykle prvním komorám nezbývá mnoho času. Může případně i kompenzovat nižší míru aktivity Poslanecké sněmovny v období politických krizí a otřesů a převážnou absenci evropských témat na jejích plenárních schůzích (až do zcela nedávné doby). V dobách odlišného politického složení obou komor může Senát poskytovat vládě politickou oponenturu k jejímu jednání na evropské úrovni a může nastolovat témata, jimž by se jinak nevěnovala pozornost.¹³

Tabulka 1. Počty evropských a jiných senátních tisků v jednotlivých funkčních obdobích Senátu

	5. FO 2004–2006	6. FO 2006–2008	7. FO 2008–2010	8. FO 2010–2012	9. FO 2012–2014	celkem
evropské tisky	103	138	141	202	165	749
ostatní tisky	405	363	383	449	385	1985
Celkem	508	501	524	651	550	2734
Podíl	20,3 %	27,5 %	26,9 %	31,0 %	30,0 %	27,4 %

Vysvětlivky: FO = funkční období. Podíl = podíl evropských tisků na celkovém počtu senátních tisků.

Tabulka 2. Počet evropských tisků projednaných jednotlivými orgány a plénem Senátu a počet usnesení postoupených Senátem Komisi v jednotlivých letech

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	celkem
D-DO	0	20	5	29	36	60	32	43	44	57	19	13	358
D-PV	9	57	42	52	62	87	62	87	106	105	54	43	764
D-P	0	12	16	24	28	34	32	54	69	96	50	32	447
U-EK	0	0	3	9	13	30	30	43	45	64	38	22	301

Vysvětlivky: D-DO = počet dokumentů projednaných dožádanými orgány; D-PV = počet dokumentů projednaných evropským výborem; D-P = počet dokumentů projednaných plénem Senátu.

¹³ Srov. jen rok 2013, po jehož velkou část byla Poslanecká sněmovna politicky ochromena nebo rozpuštěna (sněmovní Výbor pro evropské záležitosti se sešel do června sedmkrát a potom až v prosinci) a kontrola vlády v záležitostech EU byla prováděna prakticky jen Senátem, který projednal dosud nejvyšší počet evropských tisků.

nem; U-EK = počet usnesení zaslaných Evropské komisi. Rozdíl mezi počtem dokumentů projednaných plénem a počtem usnesení adresovaných Komisi je dán především slučováním rozpravy a hlasování u věcně souvisejících dokumentů, ke kterému dochází již na úrovni VEU (balíčky).

Tabulka 3. Počty evropských tisků, k nimž jednotlivé dožádané orgány Senátu zaujaly stanovisko podle § 119d odst. 4 JŘS

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	celkem
VHZD	4	1	12	18	18	18	17	21	40	10	12	171
VÚZP	6	4	4	13	29	9	7	10	10	8	6	106
ÚPV	6		1	4		1	9	4	5	3		33
VVVK	3		1		1	1	1	9	5			21
VZSP	1		2	1	3	1	4	4	1		1	18
ostatní	1		3	3	10	5	7	4				33
celkem	21	5	23	39	61	35	45	52	61	21	19	382

Vysvětlivky: VHZD = Výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu; VÚZP = Výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí; ÚPV = Ústavně-právní výbor; VZSP = Výbor pro zdravotnictví a sociální politiku; VVVK = Výbor pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice. Rozdíl v celkovém součtu oproti předchozí tabulce (382 versus 358) je dán tím, že některé evropské tisky byly projednány více než jedním dožádaným orgánem Senátu. V roce 2004 nebyl dožádanými orgány projednán žádný evropský tisk.

Tabulka 4. Druhy evropských tisků projednané pověřenými výbory/ plénem v jednotlivých letech

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	celkem
N	2/0	27/7	18/9	12/7	26/20	33/17	27/14	32/23	73/50	52/54	23/23	9/7	324/231
K	7/0	28/5	22/7	35/15	32/6	46/14	34/17	54/31	31/18	52/41	27/24	29/21	399/199
M		2/0	2/0	3/2	4/2	7/3	1/1				1/0		20/6
J				2/0		1/0		1/0	2/1	1/1	3/3	5/3	15/8

Vysvětlivky: N = návrhy právních aktů (od Lisabonské smlouvy návrhy legislativních aktů); K = komunikační dokumenty; M = mezivládní dokumenty (společná zahraniční a bezpečnostní politika, do Lisabonské smlouvy též návrhy aktů tzv. třetího pilíře); J = jiné dokumenty (zejm. návrhy doporučení, od Lisabonské smlouvy i návrhy nelegislativních právních aktů).

Tabulka 5. Počet schůzí Výboru pro záležitosti EU v jednotlivých letech

2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	celkem
17*	33	25	23	19	19	14	19	18	20	15	17	219

Vysvětlivky: * = od vstupu ČR do EU; Výbor pro evropskou integraci konal v letech 1998–2004 (před vstupem do EU) celkem 106 schůzí.

Tabulka 6. Odůvodněná stanoviska o rozporu se zásadou subsidiarity přijatá Senátem podle Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality

číslo Komise	návrh legislativního aktu	odůvodněné stanovisko
KOM(2010) 379	návrh směrnice o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem sezónního zaměstnání	560. usnesení Senátu v 7. FO z 22. 9. 2010
KOM(2013) 534	návrh nařízení o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce	345. usnesení Senátu v 9. FO z 9. 10. 2013
KOM(2013) 535	návrh nařízení o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust)	346. usnesení Senátu v 9. FO z 9. 10. 2013
KOM(2014) 397	návrh směrnice, kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech, směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech, směrnice 1999/31/ES o skládkách odpadů, směrnice 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností, směrnice 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a směrnice 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních	598. usnesení Senátu v 9. FO z 1. 10. 2014
KOM(2015) 450	návrh nařízení, kterým se zřizuje krizový relokační mechanismus a mění nařízení č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států	251. usnesení Senátu v 10. FO z 22. 10. 2015

číslo Komise	návrh legislativního aktu	odůvodněné stanovisko
KOM(2016) 128	návrh směrnice, kterou se mění směrnice 96/71/ES o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb	416. usnesení Senátu v 10. FO z 27. 4. 2016
KOM(2016) 378	návrh směrnice o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysoce odborné dovednosti	517. usnesení Senátu v 10. FO z 24. 8. 2016
KOM(2016) 270	návrh nařízení, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států	546. usnesení Senátu v 10. FO z 19. 10. 2016

Vysvětlivky: FO = funkční období.

Zdroje k tabulkám v této kapitole: Výroční zprávy o evropské agendě v Senátu dostupné na http://www.senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/web/evropska_agenda a další informace v databázích na internetových stránkách Senátu.